Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

lum addnm fiat mens tua. & ne maliquo cor tu
um trepid & du uideris ppposita tormenta. Labor
quidé modicus nec. s. insela seloru laudatio. Mo
dica nec tribulatio. s. etna magna erit consolatio.
Modicu quidé nec pateris. s. continuo cu anglis
exultabis. Si enim du carnalit militabas. abbis q
erant pncipes tui nudus uirgis cedebaris ppt mo
dica stipendia. multo magis nec sustine oma que
inferunt t tormta ppt regna celoru. Et cu intro
duc tus fuissa adrian uidens eu tyrannus maxi
mianus dix. Adhuc pmanes tu milla insania
& uis urta tua male exire. Adrian dix. Ita t dixi
quia recessi abhac mtr. & ido parat su urta fi
nire. Maximian dix. Ergo n sacrificas nec ado
ras dos sic & ego & oms. Adrian dix. Quare du
tu erras alios errare facis. & temet ipsu pdis &
multitudinem hanc ppli que adorare facis ea
que s sine anima. & ut relinquant dm q fecit
celu & terra. mare & oma que in eis s. Maxim
an dix. Ergo modici t uident dii q magnis.
Adrian dix. Neq modicos neq magnos deos di
co eos quia nihil s. Et cu hec audissa tyrannus
iussit eu uirgis cedi. Audiens hec natalia. qm
cedi Adrianus cepit festine cucurrit ad bea
tos mrtes nunciauit eis dicens. Ecce dns ms Adri
anus inchoauit mrium Audiens hec con